

Glasilo Prekmurških Slovincov.
Cena za leto 20 K, če jih več
vkup hoče na eden naslov, če
samo edne 30 K. Urednik i izda-
jatelj Klekl Jožef vp. pleb. Čren-
sovc Prekmurje.

NOVINE

Rokopisi se pošiljajo na g. ured-
nika naslov i se ne povrneje.
Oglasi (inserati) se sprejmejo v
g. Balkanji Ernesta tiskarni v D.
Lendavi. Cena za eden kvadratni
centimeter 1.50 fil. za ednok, za
večkrat popust.

Naročijo se Novine jedino pri „Opravništvu Novin v Črensovcih, Prekmurje“.

Samo na té naslov se sme poslati tudi naročnina.

Protidržavna manifestacija pred razmejitvenov komisijov.

19. toga meseca je v M. Soboto dospela razmejitvena komisija. Gospodje častniki so se nastanoli v hoteli „Kroni“ ali pri Dobraji. Madjarske komisije avtomobil je jedini meo zastavo. Namen te zastave je bio ljudstvo hujskati. Ne pravimo, ka ne bi meli Vogri prava na svoj avto svojo zastavo obesiti, nego, gda niedna drugo komisija ne je mela, je vsakomi pametnomi človeki razvidno, ka je zastava na avtomobili bila neumestna i njeni namen je bio nahujskati naše ljudstvo proti svojoj lastnoj državi, štero si je tak teško priborila na hasek tūje madjarske države. Mir so Madjari podpisali i Prekmurja so se odpovedali. Zakaj je trbelo zato ljudstvo, štero ne je njihovo, burkati i tomi samo nevole spravljati! Mikola, Lovrenc, Horvat, Krampač i drugi hujškače se na varnom mestu lūšno smejejo z komedije, štero so napravili, zapelano siromaško ljudstvo pa po vozač ječi ali pa bo moglo nositi terhe vojaštva, šteroga smo se pa že hvala Bogi rešili i smo že tak lepi mir vživali. Strašen bič je v toj sūši i v tōm siromaštvu vojsko držati na tom siromaškōm kraji. Naj si na dūšo zapišejo vso odgovornost znani i neznani hujškači.

Ka se je godilo?

Kak grački „Tageblatt“ piše, do dvejezero ljudi so nahujskali Madjari, da protestirajo tak v Jugoslaviji kak so v Austriji proti odcepitvi. Ljudstvo je kričalo „Éljen Magyarország“ (Živela Madjarska) v Soboti i vidile so se tudi madjarske narodne zastave pri ljudeh tak okoli Sobote kak v Trdkovi i v Dolencih. Žandarmerija i vojaštva je držalo gor red, niti streljen, niti ranjen ne bio nišče. Če bi na Madjarskom vūpao en Slovenec skričati „Živela Jugoslavija“, bi ga strašno nabili, mogoče še obesili. Mislimo

samo nazaj, ka je trpelo naše zavedno dolnje ljudstvo od madjarske oblasti (ne boljševiške) leta 1919. Naša oblast je tu pokazala, da je v kulturi visoko nad madjarskov. To z mirnim srcem lahko povdarjamo v Prekmurji. Slovenci so vnogo več surovosti mogli prestati od Madjarov, kak Madjari od naše oblasti v Prekmurji. Naša oblast niednoga ne je osmrtila v Prekmurji, madjarska jih je več l. 1918—1919. To zato povdarjamo, ka vnogi jako radi pozabijo, ka se je prle godilo. Mejmo oči pravično odprte na obe strani.

Keliko jih manifestiralo?

Skupno šest jezera. Bili so v pretežni večini protestantje (evangelici). Tudi med evangeličanci so jugoslovanskoga mišljenja, a v menjšini. V večini so napunjeni z madjarskim duhom, čeravno pokolenja svojega ne tajijo večinoma. Med katoličanci je večina jugoslovanskoga mišljenja, mala menjšina je izdajica judaska svoje slovenske krvi. Teh par ljudi je tudi manifestiralo proti državi. Manifestacije so bile v Soboti i zvūna nje i v Dolencih i Trdkovi. Gori pri Trdkovi, nam poročajo, se je zgodo jako žalosten slučaj. Radi bi bili, da ne bi odgovarjalo to istini. Zgodilo se je, da je neki kmet, ne vemo, jeli z naše ali madjarske strani z *madjarskov zastavov vdaro našega orožnika po glavi*, gda je té red delao med ljudstvom. Zāistino žalosten slučaj! A mi ne krivimo toga človeka, ki je zdigno svojo roko na osebo oblasti, nego popolnoma obsodimo tiste brezvestne hujškače, ki so ljudstvo na to krivo pot spravili.

Što so hujškači?

Oblast je zaprla dr. Cifraka, dr. Vájlja, dr. Pintera fiškališe z Sobote, Horvath Geza najemnika grofa Szapárijja z Krajne i Šándor Matjaša z Bakovec i dve hčeri kantora Čisara. Kardošovoga sinū je tudi štela, a té je odskočo, zato so trgovino očino zaprli. Zvūn te gospode je odpelani kakših treseti kmetov tudi v Maribor. Vnogo oseb je bilo v prvom hipi aretēranih, a izpuščen so. So tej zaprti krivi ali ne, mi ne moremo trditi. Pravična preiskava bo že vse dognala. A teliko lahko trdimo, da glavni krivci nej so tei, nego hujškači ešče dozdaž skriti na tom kraji i huj-

kači prek meje. Glavni hujškač je profesor Mikola. Zvedo je od Pošfajja, člana vogrske komisije, ki je preminoci tleden zato odišo za Varaždina, da nahujskanje pripravi proti našoj državi, pravimo, zvedo je Mikola, kak se nam glasi — od Pošfajja dneve, gda pride komisija. Nato je Mikola začeo držati spravišča kre meje na Madjarskom i tam nahujskao ljudstvo, ka naj kriči za Madjarsko, ar ovo je že vse zgūbljeno, jedino plebiscit je mogoči rešiti Prekmurje za Madjarsko. Poleg Mikola sta srašno agitirala Krampač i Horvat Lovrenc z svojimi letaki, štere so protidržavni ljudje trosili okoli po celom Prekmurji. Na Goričkom posebno štiri hujškače omenjajo Goričanci, ki so glavni krivci, nešteri so tudi na Ravenskom i Dolinskom. Oblasti dužnost je, naj glavne krivce zasledi i kaštiga, zapelano ljudstvo pa naj z voze pūsti. Za hujskarijo je znalo celo Prekmurje tudi za manifestacije z zastavami par dni pred prihodom komisije. Na Goričkom so zbojnariti dali na glas to ljudem. Zakaj se to ne prepečilo, nevemo.

Plebiscit je srečno izspadno.

Tranonska mirovna pogodba ne dovoli v Prekmurji plebiscita, to je, brez glasūvanja se prikapči Jugoslaviji. Mikola profesor je agitirao té dneve strašno za plebiscit. Njegova žela se spunila. Celo Prekmurje je zvedilo za komisijo i slo v Soboto, Trdkovo i Dolence glasūvat. Vsi, ki so manifestirali za Madjare, so dali zednim votum za Madjare. Pravimo ka so vsi zato šli manifestirat. Znamo, ka so nej vsi zato šli, največ jih je šlo iz radovednosti, radi bi znali ka bo, radi bi vidli visoke oficere ali povedali svoje pritožbe. I mi pravimo, ka je vseh šestjezero šlo manifestirat za Madjarsko. To so votumi za Madjarsko. Računajmo, čeravno jih z edne hiže več bilo v šereg, vendar računajmo, ka je samo eden bio z edne družine i ka ž njim čūti cela familija to je poprek pēt dūš v hiši. Tak je pētkrat šestjezero to je *treseti jezero glasūvalo za Madjarsko, sedemdeset jezero pa ostane za Jugoslavijo*. Zmagala je tak Jugoslavija. Ne so šle manifestirat lendavska, črensovska, dobrovnička, beltinska, bogojanska, tišinska, cankovska, jūrijenska, jelenska,

gradška fara, ne tudi zvunešnje vesnice sobočke rk. fare niti sebeščanska i bedenička. Teh par ljudi, ka je bilo z teh far pri manifestaciji, ne pride v poštev. Martjanski rk. farniki so se tudi v malom broji vdeležili manifestacije. Najbole so se vdeležili manifestacije Sobota, i ev. sobočka, bodonska, slavečka, križovska, püconska, moravska, petrovska evangeličanske fare, občina Šalovci, dolenska, markovska i nedelska rk. fara, a izmed imenüvanih rk. far, štere so se vdeležile manifestacije, je tudi lepo število takših, ki so državi verni ostali. Nikdar ne pozabimo reči zavednoga Slovenca iz Boreče, ki je hujskačom te reči dao v pomislek: „Samo želte vogre nazaj, vejdo vam vüja dojgeli“. Plebiscit je zvršen, pretežna večina Prekmurja je pokazala, da čüti za slovensko državo.

Zakaj se je ljudstvo dalo tak hitro zapelati?

Pravici bomo gledali v obraz i tak pisali. *Krivice, strašne krivice, štere se tomi ljudstvu godijo, so je stírale v protidržavno manifestacijo.* Mi sami radi pišemo, ka je ljudstvo *stirano* v to manifestacijo. Nepopisne nevole teršijo ravno tisto gornje ljudstvo, štero se spravilo zdaj pod madjarsko zastavo: glad, nagota, zaprta železnica, sodnija v Maribori, zaprte granice, fal živina, draga obüteo-obleka, toča itd. itd. i najslabša uprava. To vse je teršilo to leto to siromaško ljudstvo. Za zajokat so ešče dnesdén vnoge sirote i vnogi invalidi. Brez vse penzije ešče izdaj, drügi pa pridejo vu ves i majo peneze za vino, ešče za šampanijo. Ljudstvo je štelo iti si krüh slüžit, kak vsako leto prek meje, samostojna-liberalna vlada z Ljubljane pa ne njim je dala dovoljenja, ali konči delala velke teškoče: Večina ljudstva je moglo spovujsti prek meje i iskati si dela, ár ovak bi doma od glada vmrli. I zdaj, gda so celo leto robotili i si tistih par metrečkov zrnja s teškimi trüdi spravili, ka prehranijo i oblečejo svojo famülijo, njim carinarnica 32 dinarov carine vrže na metercent zrnja. I ár so daieč od železniške postaje, morejo od edne foringe nešteri jezero koron plačati pa še više, ka teško zasluženi krüh pod streho dobijo. Povejte, je to ne v nebo kričeča krivica? Madjari so zahterali 16 m. k. carine, teliko bi tudi ešče doma radi plačali, a 128 k. to je preveč. Ár njim je Madjarska krüh dala i té krühek brez terha carine dala do rok, so šli pod njeno zastavo, ne pa pod tisto, štera njim ešče krüh zacarinari. Poleg te carine pa mantra gornje ljudstvo tudi to, ka trafike ne dobijo. Tam gor nej tobaka. Ka so si lani sadili, so mogli vö spomikati ali letos se terja dača za tisto, ka je lani oproščeno, duhana pa ne dobijo. Če si pa z Madjarskoga prinesejo ne za švercanje, nego kadit, ár njim ide kak nam tüdoli, te se njim za pár paklinov, štere so si tam prek küpili

meter pšenice zapleni i oda. Teva dva zroka, kak glavniava, so nam povedali gornji ljudje, šteriva sta ljudstvo te zadnje dneve najbole zburkala. Strašno burka ljudstvo tudi to, ka živine ne sme odati, kam šče. Talijani ne so smeli tü zadnjič küpüvati. Vsa politika v Prekmurji se süče okoli edne reči: plačaj ti Prekmurec. Samo mislimo na obrtne liste, katekizmuše, ognjegasce, razne komisije. Do vrha je že prikipila ta politike i dala ljudstvu v roke madjarsko zastavo.

Istina, ka bi na Madjarskom ešče več plačüvalo, ali toga hujskači ljudem ne povejo. Oni so od Madjarov dobro plačani, ka njé briga za tem usoda ljudstva. Sice bi mogla meti oblast v Prekmurji i vero — i té manifestacije ne bi bilo. Pomagajte trpečemi ljudstvu i bö vse dobro. Poslühnite njegove tožbe. Poslühnite je. A dozday ne samo, da neso pomagali tomi ljudstvu, nego, ešče tisti so se napadali od liberalne stranke, ki so celo srce nosili za to ljudstvo. Mislite samo, keliko grdi laži so gučali, pisali, kak so špotarili našega poslanca, ar so pomagali i pomagati šteli ljudem. Tisti neso ljudstvu pomagali, kim je dužnost bila, se pa grdili, ki so njemi pomagali. To je moglo roditi drevo nezadovoljnosti, štero je obrodilo sad madjarske zastave. Idejo tistim te reči brez razlike, ki so iskali samo svoj žep, tirali samo politiko kšefta, tlačili pot krivice na jezero načinov, šterim je Prekmurec samo dojna. krava bio, ka so jo dojili, ne pa tudi krmili... Ka pri takših prilikaj lahko delo majo hujskači, je samobsebi razumljivo. — Mi smo svoje vsikdar povedali, a naruhlili so nas zato dobro. Zdaj se pokazalo, da smo ne zaman kričali i da je censura nesrečne prste mela, gda je brisala naše pritožbe. Da pa z madjarske zastave ne zraste madjarska puška i bajonet i z Prekmurja ne postane zapadna Madjarska, je potrebno, da se vrastvo da, ka zacelija rane našega ljudstva. To vrastvo zahteva, ka naj idejo vsi z Prekmurja, ki so delali krivice tü, naj ide odtéc vsaki krivec štokolik je. Zahtevamo vero poštvajöče nadstrankarsko vüčitelstvo uradništvo, vojaštvo, žandarmerije. Poštüje naj vsaki vero toga pobožnoga ljudstva, njemi deli pravico i bo vido prle kak de edno leto, trikrat tak veliko vnožino tam, gde se je zbirala pod madjarskov zastavov, bo stala pod slovenskov i ta vnožina bo navdüšeno, iz srca, ne pa nahujskano kak pod madjarskov, pozdravljala: Živela Jugoslavija!

Podrobnosti.

Aretirali so tudi g. Lütar Adama ev. dühovnika z Püconec. Ali te so se znali temeljno zagovoriti, da so jih taki spüstili. — Strükovčarje so z bandov šli v Soboto. Konec veselja je pa bio to, da so njim v Soboti takši veter napravili, ka so vsili plot podrli i komaj spovujšli vse razdra-

pani i poškrabani. — Glavar dr. Lipovšek so se razjokoli, gda so vidili to veliko vnožino v Soboti. G. major Sagadin pa z samokresom hodili od voditela do voditela manifestacije i je dali zapirati. Toga dogodka nesta pričaküvala. Vërmemo... Zroküvala tudi nesta ga, krivice so ga rodile z hujskarijov.

Shod kmečke zveze v Črensovcih.

18. t. meseca so držali naš poslanec jako dobro obiskan shod v Črensovcih. Iz domače i velikih sosednih far poslüšalci so popolnoma odobraval i njihovo izvájanje. Glavne misli govora s' bilé té: Zadnji shod smo meli tü k vüzmi. Te sem Vam naznalo, da se v parlamenti borimo za edno pravično ustavo, štera da veri svoje i našemi kmeti njegove pravice. Ar je večina odvrгла naše zahteve i se odločila za ustavo, štera krši versko slobodo i ne preštima siromaka človeka, smo raj odišli domo z Belgrada, kak bi odali svoje ljudstvo. Lückoga greha nismo šteli vüniti. Pa Pašičova vlada je tak delala z nami, kak te tudi z Kristušom: obljübljala nam je vse, če mo jo molili, to je podpirali. A mi smo z Kristušom odgovorili: ka ponüjaš, ne je tvoje, nego naše, idi od nas. Törki so dölpokleknoli pred vladov, šli v njo i dobili od njé jezerodvesto milijonov koron, štere plačas ti kmet. Nigdar se ne gospočina plačüvala, zdaj jo Törkom moremo plačati. Slovenski Samostojni „kmetje“ so tudi na kolena spadnoli pred njov pa dobili za to dvestomilijov kron. Po küühjah, automobilaj se vozijo zdaj i zidajo si palače, ti boš pa plačao vse to. Naša stranka nese dala omámiti. Prišli smo ošpotani, siromaški domo, a prinesli smo na prsah največke odlikovanje: red poštenja, — v v srci pa: mirno düšno vest. (Veliko navdüšenje i odebavanje. Jugoslávanskomi klubi se dá zavüpanje). Zgodovinske dneve živemo zdaj. Zdaj se določijo naše meje, štere koronajo naše delo: K Jugoslaviji se prikapči za stalno naše Prekmurje. Prvi külich je zdaj v četrték vdarijen pred Taukov 2 km. trikotno mejo med Austrijo, Madjarsko i Jugoslavijo. Mi smo Jugoslávani, ščemo to državo, borimo se proti krivicam, ne pa proti državi. Gospodarsko i narodno smrt bi pomenila za jezere Slovincov, če bi se Lendava od nas odtrgala. Najostrej protestéramo proti vsakomi kšeftanji, štero bi nam Lendavo z rok trgalo. Čolik-Antič polkovniki i našoj komisiji izrekamo zahvalo i popolno zavüpanje pa jo oprosimo, da čuva naše prekmurske meje povsod, posebno pa v Lendavi. (Veliko odobravanja. Ednoglasno se sprejme ta resolucija).

Vsi boji, vse grozote, nesreče teh so sad lakomnosti ali kapitalizma. ki šte sv. Pismo, najde tam, kak se

požele edna pokrajine i za to nastane bojna. To nas vči tudi zgodovina. Ta nesrečna velika svetovna bojna se je ravnotak rodila: Angleške fabrike so poželele ruski len i konople z vunov, da je ne bi nemške dobile, štere so bliže k Rusiji i zato že začele falej delati. Angleški kapital se je zbojao nemškoga ali bole rečeno poželo nemškoga. I ravnotak v drugih orsagaj. Nikdar smo se mi Slovenci z Rusi ali Srbi nej trdili. Niti poznali nesmo se. Kapitalisti ednih i drugih orsagov so postali lakomni, zato je moglo milijonom dati svoje življenje, zato je trilijone i trilijone vrednosti vničene i prišlo teliko nevole na svet. Kapitalisti neso bili v strelnih jarkaj, za frontom so se gostili i bogatili i *zmagali si oni*. Oni majo v rokah naš živež, našo obleko, našo obuteo, celi naš žitek. Dokeč se kapital ne vniči v današnji formi, se nam bole ne more goditi. — Kommunisti so ga šteli vničiti, a brez Boga. Izgodilo se je, ka so postali navadni tolvajje roparje i najhujši kapitalisti. Kun Belova garda je spokradnola od madjarskih kapitalistov zlat i srebro i toga ne siromakom na haske obrnola, ne nego sebi obdržala. Posebno letalo je spravilo v Rusijo vse pokradjen kapital za dobro življenje komunistov. Ravnotak ne morejo kapitala vničiti socialni demokratje. Delavci morejo drage takse plačuvati v strokovne organizacije (szakszervezet) a haske s toga majo pa samo socialisti — voditelje. Tei so povsod milijonarje. Lehko njim je zato gučati proti kapitali. Ne žili je nevolja. Kapital vničiti ali po pravici v pravo jedro spraviti njegove valove je mogoča samo krščanska vera i po njenih načelih se ravnajoča krščanska politika. *Ta vsem šče pomagati, kapital pa vse šče vō scēcati i samo nešterim pomagati.* Tei par ljudi ma v rokah milijone i milijarde i od teh par ljudi visijo milijoni v potrebnini, stoječih siromaških ljudi. Glejmo en primer. V Prekmurji se oda mesečno po najmenšem računi 500 glav živine. Pri ednoj kili če samo edno korono ma küpec dohodkov, dobi on *na leto trimilijone koron* dobička. Krščanska socialna politika dela na to, ka bi té tri milione mi vsi meli, ki odavamo, ne pa pár ljudi ki küpüje. I kak je to mogoče? Tak če edna ves, fara ali krajina vküp stopi, se združji v zadrugo i vsi vküp odajo svoje blago i vsi vküp tudi küpüjejo. Se zna, ka mali trgovci pri tom nikaj ne zgübijjo, ar oni bi ravno bili potrebni, ka bi za zadrugo küpüvali ali odavali njene reči. Naš mali trgovec i drugi siromak bi zaslužjo pošteni zaslužek za delo, haske bi pa meli vsi zadrugarje.

Zatem so ednoglasno sprejete vse resolucije bogojanskoga velikoga shoda. Govornik zaključijo z temi rečmi shod. Mi glasimo v cerkvi smilenost, zvüna njé jo pa zvršavamo. Naša posojilnica, pri šteroj brezplačno delamo, da na leto sto pétdesétjezero

koron siromakom na pomoč ka, telko menje interesa plačüjejo, kak bi indri. To je v desetih letah poldrügi milijon koron haska za naše ljudi. Keliko skuz posüsimo s tem, keliko sirot nahranino. Ki pa vložijo peneze v našo posojilnico, ne dobijo menje nego ešče več procentov kak indri, pa zato ne njim trebe daleč hoditi. Zavest, štera naš razveselja ka pomagamo sirotam i vaše zavüpanje do nas, je naša plača, drüge ne želemo pri borbi za vaše pravice. Boriti se ščemo za vas, čeravno je to teško delo, kak dugo de boža vola. (Ljudstvo genljivo i zahvalno prosi govornike, naj ne odstopi od borbe, naj je zagovarja).

Glasi.

Ki je zgübo peneze v Črensovcih ob priliki 700 letnice III. reda, naj se javi v uredništvu Novin. Če se ne javi, penezi se obrnejo na dober namen.

Navuk za tretjired je dnes, 2. oktobra popoldne ob 3 v Črensovcih.

Invalidom! Bivšim vojakom! Ministerstvo za socialno skrb je pod št. 252. aug. 12. l. t. odredilo, da se morejo spreglednoti ešče ednok vsi invalidi i vsi vojaki, čeravno so služili v kategoriji C, to je brez orožja, na deli, če so prišli v slabšem zdravju domo, kak so šli ta. Gda pride komisija, vsi si vzemte svedočanstvo sebov, ka ste služili pri vojaštvu ali vojaškom deli. *Nišče naj ne zamüdi, ar več preglejüvanj ne bo.* Pri svojem županu naj se vsaki lepo da gerpisati. Župani naj kredi majo seznam invalidov vseh. V Gornjem Prekmurji se okt. 28. začne to preglejüvanje. Prosimo g. župane, naj nikoga vō ne püstijo z imenika.

Talijani pride debele bike i jünce küpüvat. Naznani se, gda.

Iz sobočkoga farofa so odišli graničari, nastavjeni so bili samo začasno.

Aretirali so Kleinrat Jožefa iz Sobote, ev. dühovnika iz Slaveč i Petrovec, patekara z G. Lendave, Šinkoviča vučitelja z famliiov vred z Krplivnika i več oseb kmečkoga stana do pétdesét ljudi skupno.

Za odpüšćanje dače zavolo süše se že dela na glavarstvu.

Püšćenivi sta gospodični Čisarovi z M. Sobote,

Brata Brumen, Joško i Ludvik izjavljata, da nesta prevzela tajništvo demokratske stranke (JDS) v M. Soboti.

Beltinci. „Zastopniki slovenskoga kmeta“ (Smejte se!) samostojni, so kak „siromaški ljudje“ z avtomobilom prišli k Cigüti v krčmo 20. t. m. na „veliki shod“. Zbralo se je dvajseti ljudi okoli njih, nieden ne več. Tečas je tem Drofenik mlato prazno slamo, dokeč neso ga vsi povrgli z županom vred. Naši pristaši so dobro ugovarjali slabostojnim. Melinčkoga župana sin bi tudi rad čüo samostojni

evangelium, samo ka ga nešteri pošteni človek presveto, za koj se ide i fikno je z pajdaši domo.

Gederovci. Edna sirota je mogla za osem klajbasov več carine plačati kak so klajbasi vredni. Prosimo carinarnico, naj vendar naznani ljudem za koj i kakša carina se more brati, ka se nede ljudstvo burkalo. Nas boli i čemer, gda na lastna vüha moremo čüti od čestnikov carine, ka trebe male reči tudi dobro carinati, zakaj si več blaga ne küpüjejo ljudje — dajte peneze siroti pa si že več küpi. Tak čüjemo tudi, ka našega g. vučitelja Požegara imenüjejo za nadzornika. To znamkar zato, ka lüčkoga človeka ženo ma prisebi. Ne za nadzornika niti za vučitelja je ne takša oseba. Ali ar je strasten liberalac, so njemi vsi grehi odpüšćeni pri liberalnom nadzorniki, ne pa pri Bogi i poštenih ljudih. Ženo naj da nazaj moževi, šteri jo zahteva i šteromi sliši. Jeli ka je ne čüda, če je ljudstvo nezadovoljno?

Najboljše blago za moške ino ženske obleke se dobi pri Franc Seršeni v Lotmerki, tam majo zmérom največšo izbiro.

Je vüpanje, ka se vsem, ki so si zrnje spravili z Madjarskoga, odpüsti carina. Vüpanje, pomirte se!

Prošnje invalidov i dovíc so naš g. poslanec že izročili v dotično mesto. V kratkom se vse vred. Ki so pa svojega „uverenja“ ešče nej njim do rok dali, naj to kem hitrej včinijo, če ne vlečejo ešče penzije.

Na šterih kotlaj mo žgali? Minister f nanc je dao oblübo, ka se prošnje kmetov poslühnejo i do smeli žgati kak dozda na starih stalnih kotlaj. Dovoljenje čakamo, ka pride.

Samostojni kmetje, štere doma rojaki naganjajo, ka do reči nemrejo priti, so se narinoli zdaj na Prekmurje. Podpirajo je agrarna reforma, živino zdravniki i nešteri vsikdar penez i pijače željni i siromake zameľavajoči domači modrijaši. Če bi v štero ves prišli tei lažiapostolje, pitajte je samo kelko so dobili za to, ka so odali pravice svojega ljudstva, ka so proti svoj lastnoj vōri dali votum, ka so Törkom 1200 milijonov zvotirali z našega žepa. Pitajte je z koj si zidajo zdaj hiže, küpüjejo kočije, ki so prle raz trgani hodili. Pitajte je, ka je z tistimi 200 milijonami, štere so dobili, kak listi trdijo.

Gornja Bistrica. K nam so tudi prišli Samostojni. Pripelao je Jakšič Janoš. Bilo je do dvajsti ljudi na shodi. Poslanec Drofenik, šteri je doma žganjar, je prineso modrost Jakšiči i kompaniji. Tá modrost se je etak glasila: Klekl nemre biti za vas, on žito more küpüvati, zato je za fal ceno zrnje, ravnotak nemre biti za to, ka bi drago odali meso, ar fal govedino jej. Ta modrost se je cedila z slinami vred z vüst žganjara Drofenika. Nešteri Bistričanci so klumali v svojoj modrosti tomi evangeliiji. Istina je pa to, ka naš poslanec žito vsako

leto pripovajajo, govedi jesti ali ne jesti jih pa nikdar ne vido ne Drogenik ne drugi slabostojni. Nadale istina je to, ka če ne bi jeli govedine gospodje, bi Jakič zaman krmo bike i drugi tudi pa zaman povali zrnje, če je drugi ne bi kupovali. Slednjič največja istina je to, ka so se ravno naš poslanec borili največ, ka so nam spravili poštene živinske i druge cene. Ki nači guči ali načiši guč poslušša, nema v sebi dušne vesti. Drogeniki se nikak ne vidlo, ka ga tak malo ljudi poslušalo. Naj se potolaži če ljudje zveo, ka so Samostojne Srbski Horvacki i Slovenski kmetje kak navadne špekulante (tak je zovejo Srbi) stirali z svoje stranke, ne bo meo Drogenik k leti niti dvajseti poslušalcev na Bistrici.

Županom. Stranka Samostojnih Kmetov (SKS) vam dava nikšo izjavo za podpis, ka bi tam pečat gor v darili. V nikšo formo v to ne privolite i s temi ljudmi nemajte nikaj za opraviti. Tei ljudje so v Belgradi proti autonomiji naših občin i naših pokrajin, proti krščanski šolam i proti verskoj slobodi glasovali za svoj žep. Tem te vörvali? Njuv minister Pucelj je v Maribori zdaj dao gorpostaviti neko gospodarsko šolo, v šteroj se ne sme vera včiti. Jeli dobri krščeniki so tei samostojni? Pamet naj ma vsaki.

„Ešče prle kak so se cene pozdignole, sta kupila Brata Brumen (Slavska bauta poleg katoličajske cerkve v M. Soboti) velko množino vse fele platna, ščefe, čajge, druke i razno drugo blago. Cene nizke, blago močno i dobre vrste“.

Poslovna dača na Vogrskom. „Pénzügyi Hirlap“ piše, ka je na Vogrskom poldrugi procent navržen na poslovno dačo (forgalmi adó). Mi smo meli samo eden procent i keliko je ljudstvo vrelo proti njemi. Posrečilo se nam je še to dačo odpraviti. Ka do pravli ždaj Mikolje na to, ka na Vogrskom je ešče za dačo i je vekša kak je naša bila. To do pravili: Hodite Prekmurci pa nam pomagajte plačivati vogrsko dačo. Oda g. Mikola vsede na vseučelišči (egyetem) v profesorski stolec, ne de več pisao „Domovine“ ječao boš pa ti Prekmurec pod bremenom dače, če se daš zapelati.

Z Martjanec nam glasijo, ka je ob priliki razmejitvene komisije neki človek pred Sobotov revolvo vzeo iz rok našemi orožniki i ka je madjarska komisija toga človeka na svoj automobil vzela i ž njim odišla prek na Madjarsko. Skoro neverjetno. Prosimo pojasnila.

Z glavov je mahao častnik razmejitvene komisije v Radgoni, gda so njemi pokazali fundament, na šterom je stao steber casara Jožefa. Austrija nas toži za kvare, štere je pod našov zasedbov Radgona z okolicov mogla pretrpeti. Jožefa casara mo mogli tak z Möre nazaj pri vlečiti i na staro mesto postaviti, če nas obsodijo.

Državno posojilo je velike vrednosti ne samo zato, ar da največši, to je 7% nego tudi zato, ar se ž njim pobolša naša valuta i dobrostanje pa gospodarstvo cele države. Z teh peněz do se naime delale železnice, tudi naša Sobočka. Kem menje je lückih peněz v orsagi, tem več valá orsag. To državno posojilo vzeme gor Mariborska eskomptna banka v Soboti. Lehko se posodi 400, 2000, 4000 ino 40000 koron.

Marijin List od aug., sept. i oktobra damo z dnešnjimi Novinami.

Türelem, nemsokára szabadok lesztek. (Potrpljenje, skoro se oslobodite) je pravo eden izmed vogrske komisije v Soboti. — To slobodo kažejo prek meje Slovenci: nemajo niti edne slovenske šole, niti edne slovenske knige, pri sodišči, notariuši, na farofi vseposedi se vodi vse vogrski, slovenščina je pod klopjov. K toj slobodini prihaja ešče to, ka samo Zalaegerszeg ma 1500, pravi jezeropetsto robov, keliko pa drugi vekši váraše. Brez vsega pitanja trpijo tū nedužni ljudje. Pred šestimi meseci nikdar nikoga ne opitajo je kriv ali nej. Če v teh meseci prejde, je njegova sreča. To je vogrska slobodščina. Ki šče, naj si jo žele. Voze čakajo naše poštene ljudstvo tam prek. — Slobodščina!

Pošta.

Horvat Vilma Moravci hš. 37. Nega pravde, štera bi zabranila, ka ne bi smeli deco, štera je že doma spunila obvezno slovensko šolo, dati v Radgono ali kama inan. Če deteta ne püstijo prek, mate pravo prizivati (apelativati) v Belgrad. D. „Domovine“ ne čemo i se ne brigamo, ka piše od nas. Ki v laži namače pero mesto črnila, ne more človeka dostojno pisati. A vsaka laž ma kratke noge, Domovina tudi. Od plebiscita

ne bilo govora. — Prošeno bo ob priliki. — **J. Tivadar.** Kuršeni. Hvala, peneze prejeli. Kornhauser Al. Sv. Jürj. Dober je račun. Samo vaše Novine so brezplačne. 20 k. si pri kalendaraj zračunajte vkraj i poštino. Hvala na trüdi. 90 k. ešče čakam po pošti. **H. Martjanci.** To je bio i moj namen. **Agrarni odbor.** Lipovci. Objavili smo, ka sta tožitelja kriva, ar sta ne vse po pravici gučala, vi pa spoznate, ka neka falinga je tudi privas. Stem je spor rešen. Držimo se vsi zapovedi. Ljubimo bližnjega kak samoga sebe. — **F. Benedek.** Jaz sem tudi vašega mišljenja. Prošeno bo.

Iz amerike nazaj prišlim ljudim!

Odá se v Sebeborci i lepi falat grünta v ednom falati, okoli 13 plügov. Blüzi telko drv se na funduši najde, ka se za jedno hrambo cigel zažgé. Pitanje pri

Vogler Károlyi
Cankova.

Celo ugodno!

Anton Hack, posestnik v Trati, štev. 34. poleg G. Mureka, pol. okr. Maribor, oda takoj svoj grünt stoječi iz 20 plügov dobre zemlje, senožati, velkoga ograda, gošče i goric. Nova hiša i celo gospodarsko poslopje, vse v najbolšen stanji. Grünt je pet minut vkraj od glavne ceste Murek — G. Radgona i frtao vöre od železnice Ljutomer—Maribor. Cena po dogovori.

Edna **hiša** z lepim ograçekom i z ednov brežnov pivnicov v D. Lendavi je taki k odaji. Pozvediti je pri Uredništvu.

6—7 plügov

oratje zemlje i senožati

se s proste roke taki proda. Več sezvedi pri Balkanyiji v D. Lendavi

Občina Dolnja Lendava ma na prodaj 2 konja z dvema konjskima opremoma i voz kočijo. Küpci se naj zglasijo v obč. uradi D. Lendave.

Tisk: E. Balkanji Dolnja Lendava.